

Virpi Saarinen: Jäälinnun sulka (Otava 2005)

Jäälinnun sulka kietoo kiehtovasti nykyaikaan sijoittuvan Aura-tytön ja ikaikaisen usmaheimon tarinat toisiinsa. Yhtä aikaa se on ujon tytön kehityskertomus ja huima historiallinen seikkailu. Kirja vilisee vanhoja uskomuksia, myyttisiä eläinhahmoja ja muodonmuutoksia.

Kenelle? Parhaimmillaan varmasti yläkouluikäisten käsissä.

JOKU MUU

Aura olisi halunnut olla Helinä. Edes yhden päivän! Silloin hänellä olisi pitkät kiharat hiukset. Hän tempaisi hiuksensa poskilta selän taakse hiukan kyllästyneellä pään heilautuksella. Että ne aina putosivatkin kasvoille, mokomat kurittomat kiharat. Hän osaisi nauraa samoille asioille kuin toisetkin. Hän juoksisi koulun portaat keveästi kolmanteen kerrokseen ja taas alas, ei – hän tanssisi ne ylös moneen kertaan, korvikset vain vilkkuisivat kastanjahiusten lomasta ja tatuoitu perhonen myös. Se oli musta rohkea perhonen, jonka joku oli vanginnut Helinän olkavarteen, jossain takahuoneiden hämärässä, salaa. Päivä Helinä oli Auran ykköshaave, --. (s. 19–20.)

Pohdi julkisuuden henkilöitä tai tunnettuja hahmoja historiasta ja mieti kenen kengissä haluaisit olla yhden päivän. Kirjoita kuvaus päivästä edellisen tekstin rakennetta seuraten. Aloita tekstisi seuraavilla virkkeillä:

_____ (oma nimi) olisi halunnut olla _____. Edes yhden päivän!

TARINOITA NIMIEN TAKANA

– Tämä on Ilveskivi, Aura sanoi lopulta. Hän sanoi sen sellaisella äänensävyllä, että pojan piti ymmärtää lähteä tiehensä. Kivelle sillä ei ollut mitään asiaa.

Mutta poika ei hellittänyt.

– Miksi sitä sanotaan Ilveskiveksi?

– Ilvekset makailivat kivellä. Silloin kun niitä vielä oli näissä maisemissa.

– Kuka muka tietää?

– Minä, Aura sanoi lyhyesti. (s. 22.)

Mieti oman kotipaikkasi nimistöä. Millaisia kaupunginosien tai kylien, katujen ja teiden tai muiden paikkojen nimiä tutusta ympäristöstäsi löytyy? Keksi selitys jollekin paikannimelle. Miksi paikkaa kutsutaan juuri sillä nimellä. Hulluttele ja mieti mahdollisimman hassuja selityksiä.

ELOLLISTAMISTA

Järven kirkas silmä valvoi vihreää metsää, puut ja sarat kumarsivat vettä kohden (s. 33).

Luonnon ilmiöiden elollistaminen tuo tekstiin kiinnostavaa väriä ja uusia ulottuvuuksia. Mieti kielessämme olevia kielikuvia, joissa elon elollisetaan samaan tapaan kuin edellisessä virkkeessä ”Järven silmä” tai ”sillan korva, suon silmäke”. Keksi omia personifikaatioita eli elollista!